

В обкомі КП України

Механізатори тракторної бригади ордена Леніна колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району, яку очолює двічі Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР О. В. Гіталов, з метою успішного здійснення завдань, поставлених в Листі ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії в народному господарстві», виступили ініціаторами руху за максимальне використання резервів, за економію у всьому в колгоспах, радгоспах, на підприємствах, на кожному робочому місці, за те, щоб не було відстаючих бригад, ферм, змін, дільниць, цехів.

Бюро обкому КП України схвалило цю цінну ініціативу.

Міськкоми і райкоми КП України, виконкоми міських і районних Рад депутатів трудящих, первинні партійні, профспілкові та комсомольські організації, господарські органи зобов'язано широко ознайомити трудящих з починанням механізаторів тракторної бригади О. В. Гіталова і розгорнути змагання за максимальне використання резервів, за економію у всьому в колгоспах, радгоспах, на підприємствах, на кожному робочому місці, за успішне виконання планів і соціалістичних зобов'язань кожною бригадою, фермою, зміною, дільницею, цехом.

Редакціям обласних міськрайонних та районних газет, обласному комітету по радіомовленню і телебаченню запропоновано систематично висвітлювати хід змагання, широко популяризувати досвід колективів і передових трудівників, які добилися найкращих показників у праці.

На фото: двічі Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР О. В. ГІТАЛОВ.

ВІЙСЬКОВІ МАНЕВРИ «ДВІНА» ЗАКІНЧИЛИСЯ

Військові маневри «Двіна», що проводилися на території Білоруської Радянської Соціалістичної Республіки, закінчилися.

Вони стали рапортом Центральному Комітету КПРС і Радянському уряду про зрослу бойову могутність і готовність Збройних Сил до захисту завоювань Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Теплі й сердечні зустрічі воїнів з населенням міст і сіл, які відбулися в період маневрів, вилилися у хвилюючу демонстрацію непорушної єдності народу і армії.

У підбитті підсумків маневрів взяв участь і виступив з промовою Генеральний секретар ЦК КПРС Л. І. Брежнєв.

15 березня в Мінську було проведено огляд військ, що брали участь у маневрах «Двіна». На огляді був присутній товариш Л. І. Брежнєв. З промовою виступив Міністр Оборони СРСР, Маршал Радянського Союзу А. А. Гречко. Урочистий марш військ викликав почуття гордості за наш радянський народ, за нашу Комуністичну партію, які зуміли створити сильну, добре навчену, віддану справі Леніна армію. Огляд став переконливим свідченням могутності Радянських Збройних Сил.

(ТАРС).

Рік видання XI
№ 33 (1201).

ЧЕТВЕР, 19 березня 1970 року

Ціна 2 коп.

СПОВНА ВИКОРИСТАЙМО НАЯВНІ РЕЗЕРВИ!

ДОБ'ЄМОСЯ, ЩОБ У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ НЕ БУЛО ЖОДНОЇ ВІДСТАЮЧОЇ БРИГАДИ, ФЕРМИ, ЦЕХУ, ДІЛЬНИЦІ, ЗМІНИ.

міста мали всього 4 чоловіки. Після двох випусків у школі перепідготовки та курсів по підготовці кадрів, у нас стало 50 трактористів-машиністів. Глибоке знання справи людьми обумовило правильне використання техніки, а впровадження наукової організації праці сприяло ушляхенню строків сівби, догляду за посівами та збирання врожаю. Колгосп торік одержав високий урожай усіх культур і перевищив плани продажу їх державі.

Так можуть і повинні працювати всі господарства. В наш час не повинно бути жодної відстаючої бригади, відділка чи ферми. Досягнення високої і сталих врожаїв, високої продуктивності тваринництва всіма господарствами — це той важливий резерв, який ми повинні використати для розв'язання завдань по збільшенню виробництва зерна і продуктів тваринництва. Поряд з цим ми постійно маємо дбати про підвищення продуктивності праці, ефективне використання машинно-тракторного парку, посилити технічне і економічне навчання кадрів, всіх працівників сільського господарства.

Незабаром почнуться польові роботи. Гідною відповіддю на заклик партії буде проведення їх у найкращій агротехнічній строкі, дотримання суворого режиму економії кожної хвилини робочого часу, кожного кілограма пального, масла та інших матеріалів. Для цього необхідно організувати ефективну роботу машин у дві зміни, забезпечити безперервне постачання посівного матеріалу, ретельно боротися з браком у роботі, провести сівбу на високому агротехнічному рівні.

Настав час, на нашу думку, порушити ще й таке важливе питання, як подання допомоги тваринницьким фермам. Механізаторів, що працюють у полі, у нас достатньо. Проте в тваринництві відчувається нестача таких кваліфікованих кадрів, як сантехніки, майстри-наладчики апаратури, слюсарі. А ті, що є, фактично ні перед ким не несуть відповідальності. Цю категорію спеціалістів доцільно закріпити за тракторними бригадами. Цим ми ліквідуємо зноєсібку в їх роботі, залучимо до постійного підвищення їх професійної майстерності. Правління нашого колгоспу вже розв'язало це питання, включивши всіх механізаторів ферм в склад тракторної бригади, а також питання підготовки цих кадрів з наявних трактористів-машиністів в бригаді.

Важливо добитись, щоб уже в нинішньому році не було жодної відстаючої ферми, щоб тваринництво повсюдно стало рентабельним. Механізатори тракторних бригад мають взяти на себе турботу про встановлення комплексу механізмів на фермах і забезпечити високопродуктивну їх експлуатацію.

Наш колгосп народженою «орденом Леніна» це зобов'язує нас працювати з подвоєною енергією. Рубежі на ювілейний — 1970 рік ми визначили високі. Наслідуючи почин кінських хліборобів та виконуючи Постанову ЦК КП України про почин киян, ми зобов'язалися зібрати по 26,2 центнера зернових з гектара, в тому числі по 30 центнерів озимої пшениці і по 50 центнерів кукурудзи. Працівники тваринницьких ферм дади слово виробити на 100 гектарів угідь по 60,7 центнера м'яса і по 361 центнеру молока. Ми переконані, що ці високі зобов'язання буде успішно виконано.

Широкі задуми на цей знаменний рік у всіх трудівників сільського господарства. Хоч і нелегко буде долати визначені вершини, але наші плани цілком реальні. Добрими супутниками трудівників зем-

лі у боротьбі за нові успіхи сільського господарства є трудівники промисловості, транспорту, будівництва. Рік у рік міцніє дружба робітничого класу та колгоспного селянства.

Колективи промислових підприємств, транспорту і будов посилюють шефську допомогу колгоспникам у будівництві зрошувальних систем і тваринницьких приміщень, у механізації виробничих процесів і проведенні польових робіт.

Але хочеться загострити увагу шефів ще на одній дуже важливій проблемі. На село йдуть зараз незрівнянно досконаліші, ефективніші машини, ніж раніш. Тому і рівень експлуатації їх має неупинно зростати. Бажаємо, щоб заводські інженерно-технічні працівники подали послідовну допомогу своїми порадами в досконалому освоєнні нових машин, організації ремонту складної техніки і догляду за нею, у впровадженні передових методів праці. Рационально використовуючи виробничі потужності та сировину, працівники промисловості змогли б також виготовити додатково потрібні нам механізми, запасні частини. Потрібно також підвищувати якість і надійність машин, зокрема сівалок.

Перш за все більшість підприємств та будов не тільки виконують, а й перевищують плани й соціалістичні зобов'язання. Більшість, але не всі. А треба, щоб і в промисловості не було жодного відстаючого цеху, дільниці, зміни, бригади, жодного робітника. Добра ініціатива олександрійців — працювати без відстаючих — дісталася дружній підтримці всього. І дуже важливо добитись, щоб скрізь владарювався чіткий ритм, щоб дедалі зростав випуск продукції, йшли вгору якості, продуктивність праці, підвищувалися всі техніко-економічні показники. Це головна наша турбота. Дуже важливо, щоб кожна грудина хвилини, кожен кілограм металу, кожна кіловат-година електроенергії йшли в діло. Але цього мало. Необхідно, щоб вони давали максимум віддачі. Резерви, ясна річ, зверху не лежать. Вони, мов цілісні пласти, — їх піднімати треба. Піднімати — значить постійно вести пошук, пошукання передусім з свого робочого місця. Бо саме тут, на робочому місці, закладені великі можливості.

Чим складніше питання нам доводиться розв'язувати, тим вищим повинен бути рівень трудової і виробничої дисципліни в колективах. Саме на це звернува увагу грудневий (1969 р.) Пленум ЦК КПРС. Успіх справи в значній мірі залежить від ступеня виконаної роботи. Адже не секрет, що на підприємствах, в колгоспах, радгоспах ще не перевершили нероби, прогульнички, п'яниці, бракороби. Треба всією громадою ополчитися проти тих, хто перешкоджає нашому рухові вперед. Ми повинні поводити рішучу боротьбу проти безгосподарності, марнотратства, послабити режим економії на всіх ділянках промислового і сільськогосподарського виробництва.

Ми звертаємося до всіх працівників сільського господарства і промисловості із закликом вирушити разом з нами в похід за економію у великому й малому, за максимальне використання резервів на кожному робочому місці. Доб'ємось, щоб не було жодної відстаючої бригади, ферми, цеху, дільниці, зміни!

Ознаменуємо ювілейний рік високими здобутками в праці!

За дорученням колективу тракторної бригади

О. В. ГІТАЛОВ,
організатор тракторної бригади
ордена Леніна колгоспу
ім. XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району, двічі Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР

НА ТРИБУНУ КОМСОМОЛЬСЬКИХ З'ЇЗДІВ

ОДИН з пунктів Статуту ВЛКСМ починається із слів: «Вищим органом первинної комсомольської організації є комсомольські збори, які проводяться не рідше як один раз на місяць».

Збори — вищий орган... Глибокий зміст закладено у ці слова. Завжди, коли треба розглянути й розв'язати найважливіші питання діяльності комсомольських організацій, обговорити назрілі проблеми, комсомольці збираються разом на свої збори.

Комсомольські збори — орган колективного керівництва, школа політичного виховання молоді. На своїх зборах комсомольці обговорюють важливі документи партії і уряду, питання виробничої діяльності молоді, її участі в громадсько-корисній, культурно-масовій роботі, у спорті і т. ін. Комсомольці на своїх зборах визначають конкретні завдання комсомольських організацій щодо залучення молоді до вивчення теоретичної спадщини В. І. Леніна, до масової участі у соціалістичному змаганні за дострокове виконання виробничих планів останнього року п'ятиріччя, за використання всіх резервів підвищення ефективності народного господарства.

промовним, пакидують на нанері невинуватий проект рішення — і на цьому кінець. А потім такий секретар розводить руками, дивується, чому була мала нівка на збори, чому вони пройшли м'яко, нецікаво.

Ми у себе в райкомі розробили графік проведення зборів у первинних організаціях. Секретар знає, що в цей день у нього на зборах буде присутнім член бюро райкому комсомолу, або, за нашим проханням, — секретар парторганізації. Знає це і ретельно готується до зборів, разом з членами комітету обговорює порядок денний, виявляє точку зору на обговорюване питання рядових комсомольців — тваринників, механізаторів, рілників, складає проект рішення зборів.

Особливу увагу нашого активу ми звертаємо на широке розгортання критики і самокритики на зборах, на створення такої обстановки, щоб комсомольці сміливо викривали недоліки і були впевнені в тому, що принципіальна критика, ділові пропозиції будуть сприйняті доброзичливо. Ми вимагаємо від зборів первинних організацій ділових рішень, щоб в них не було загальних фраз типу — «брати активну участь», «поліпшити змагання» та інших. Рішення повинні бути чіткими. Наприклад, комсомольські збори Новгородківської райлікарні вирішили: «Всім комсомольцям вийти на суботник. Зароблені гроші перерахувати у фонд допомоги В'єтнаму». Це просте, ясне рішення було виконано кожним комсомольцем лікарні. Або ось ще один приклад. На зборах комсомольців колгоспу імені Калініна слухали доповідь делегата III Всесоюзного з'їзду колгоспників, Героя Соціалістичної Праці К. П. Дмитровської. В постанові збори записали: «П'ять чоловік, зайнятих на різних роботах, послати на курси механізаторів». Рішення теж виконано.

Казенщина, бюрократизм — ворог будь-якого комсомольського заходу, тим більш — зборів. Тому ми вимагаємо, щоб в процесі підготовки до них секретарі думали про їх зовнішнє оформлення: випуск стіннівок і «блискавок», фотостендів, музику, ігри тощо. Радимо комсомольським ватажкам в залежності від порядку денного зборів запрошувати на них керівників, спеціалістів, героїв війни і праці.

В цьому відношенні вдалий приклад можна навести з колгоспу імені Орджонікідзе (секретар комсомольської організації Наталя Краснюк). Не так давно тут, у Будинку культури, відбувся Ленінський урок по праці Володимира Ілліча Леніна «Чергові завдання Радянської влади». Зібралась вся молодь села, люди старшого віку. Після виступу пропагандиста В. М. Корженка слово взяв голова колгоспу П. Т. Момот. Всіх учасників Ленінського уроку глибоко схвилювала розповідь голови про історію колгоспу, про те, як, долаючи неможливі труднощі і перешкоди, жителі села здійснювали заповіти Леніна.

Після П. Т. Момота нестатку у виступаючих не було. Кожному хотілось виступити і сказати щось своє, від серця. На закінчення агіткультбригада районного Будинку культури дала великий концерт. Тепер в колгоспі молодь знає: якщо оголошена комсомольська сходка, вона неодмінно буде цікавою для кожного.

ПОЛІПШЕННЯ практики проведення комсомольських зборів має велике значення для подальшого підвищення рівня комсомольської роботи. Глибокий аналіз і узагальнення практики сприятиме удосконаленню всієї організаційної роботи на місцях.

Н. КОМПАНІЄЦЬ,
другий секретар Новгородківського райкому ЛКСМУ.

ГОСПОДАРСЬКИМ ОКОМ

ХЛІБОРОБИ ОБГОВОРЮЮТЬ ЛИСТ ЦК КПРС, РАДИ МІНІСТРІВ СРСР, ВЦРПС І ЦК ВЛКСМ

У залі засідань правління колгоспу імені 40-річчя Жовтня зібрались механізатори, тваринники, працівники бухгалтерії, комсомольці і молодь артілі, щоб обговорити Лист ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і зміцнення режиму економії в народному господарстві». Секретар парткому артілі Ф. П. Запирченко зробив аналіз діяльності господарства за минулий рік, звернувши особливу увагу учасників зборів на недоліки. А вони ще, на

жаль, є. Бухгалтер автопарку В. С. Гречаний відзначив, що деякі механізатори не завжди виконують норми виробітку, не економлять пального та мастила, не використовують техніку на всю потужність. На ремонті автомобілів було перевитрачено 6 тисяч карбованців. Така ж картина спостерігається і при ремонті комбайнів та інших сільськогосподарських машин. А все через те, що механізатори не хочуть ретельно ставити ті частини і деталі, які ще могли б служити і служити.

Голова місцевому проф.

спілки С. О. Очкала наголошує на безгосподарному використанні кормів у тваринництві. По-діловому прозвучав виступ голови колгоспу О. Ф. Пінка, який на конкретних прикладах показав джерела економії колгоспних коштів.

В обговоренні Листа взяли участь шофери, тваринники, трактористи, спеціалісти колгоспу. Були одностайно прийняті заходи по поліпшенню використання усіх резервів збільшення колгоспного виробництва.

Г. ШЕВЧЕНКО.

Бобринський район.

На привокзальній площі міста Знаменки виростає 100-квартирний житловий будинок. В числі будівельників — комсомолки (зліва направо): Марія Гудієнко, Лідія Горобень і Марія Царалунга. Щомісяця дівчата виконують план на 115-117 процентів. Фото Б. ВИТОХІНА.

ОРГАН
КОЛЕКТИВНОГО
КЕРІВНИЦТВА

Минулого року Центральний Комітет КПРС прийняв Постанову «Про практику проведення партійних зборів в Ярославській міській партійній організації». З цієї постанови витікають завдання і для комсомолу — забезпечити подальше підвищення ролі комсомольських зборів у здійсненні практичних завдань по комуністичному вихованню молоді, підняттю значення зборів, як найвищого органу первинної організації.

Наш районний комітет комсомолу першочергову увагу приділяє змісту комсомольських зборів. Ми вважаємо, що збори будуть цікаві і зберуть найбільшу кількість учасників тоді, коли на їх обговорення виноситимуться актуальні питання. Останнім часом ми зосереджуємо увагу секретарів і комітетів первинних організацій на таких питаннях, як участь у Ленінському заліку, механізаторський всеобуч під девізом «Живеш на селі — володіє машиною», обговорення Тез ЦК КПРС «До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна».

Кожні збори повинні бути важливою подією в житті первинної організації. Але щоб вони досягли мети, пройшли організовано, в атмосфері вільного обміну думками, високої принциповості і вимогливості, їх треба продумано підготувати.

Чого таїти правду: бувають ще такі секретарі, які підготовку до зборів зводять до того, що написати «шпаргалки» двома-трьма «штатним»

ПОВІДНІ

з Олександрії

ЗА МЕТОДОМ
САРАТОВЦІВ

На Олександрійському заводі електромеханічного заводу частіше інших виборює переможний Червоний прапор колектив секційної ділянки. Завзяті трудяться тут дівчата. А очолює роботу ділянки молодий майстер Раїса Коваленко.

Ось і за минулі два місяці секційники виробили на 5 тисяч карбованців додаткової продукції.

За пропозицією Раїси Коваленко робітниця широко розгорнула боротьбу за впровадження саратовської системи бездефектної здачі продукції з першого пред'явлення. Вони також підкопили почин московської ткалі Марії Іванової і в день всесоюзного суботника та ювілею В. І. Леніна працювали на закомплексованих матеріалах.

На ділянці всі трудяться з вогником. Особливо від-

значаються Марія Карпенко, Олена Молчанова, Зінаїда Чудновець.

АДРЕСА
ВИНАХОДІВ
СВІТЛОПІЛЛЯ

Світлопильська шахта — пусковий об'єкт 1970 року. Шахтобудівельне управління № 4, яке споруджує її, — підприємство молоде. Тож природно, що тут трудяться багато молоді.

На виробничій молоді робітники проявляють неабияку кмітливості. Так, за минулий рік умільці-шахтобудівельники впровадили у виробництво 18 раціоналізаторських пропозицій з економічним ефектом 55 тисяч карбованців.

Особливо цінні нововведення на рахунок начальника ділянки № 1 Адольфа Слободяна, маркшейдера Олександра Бондаренка, майстра вентиляції Миколи Рибки.

змінного інженера Віктора Златнікова.

ЩАСЛИВА
НА РУКУ

Галина Сіренко працює старшим бухгалтером на Олександрійському ремонтно-машинному заводі «Укрспецтехніка». Та крім своєї основної роботи, Галина виконує багато громадських і комсомольських доручень. Одне з них — розповсюдження лотерейних білетів.

— Наша Галя щаслива на руку, — так кажуть авторемонтники про Сіренко.

Це й справді так. По білетках, які вона розповсюджує серед робітників, люди витрачають чимало цінних речей.

Ліше у березні Галина продала 300 білетів авіомолотерей і 1400 білетів грошово-речової лотереї 2-го випуску 1970 року.

В. КОЛЕСНИКОВ.

М. Т. Рильський серед молоді.

Фото І. ПРЯДУНА.

Слово про незабутнього

СЬОГОДНІ — 75 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ М. Т. РИЛЬСЬКОГО

Максим Тадейович Рильський був виключно уважною, скромною і доброзичливою людиною, справжнім вихователем молодих письменників і вчених.

Мені пощастило бути особисто знайомим з поетом. Він тоді був директором Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР. Ми, молоді аспіранти, часто зверталися до М. Т. Рильського за консультаціями. Особливо з питань літературного життя на Україні кінця XIX — поч. XX століття. Максим Тадейович ніколи не відмовляв у допомозі. Якщо не міг відповісти одразу, то призначав точний день і час побачення. Але найчастіше він давав відповідь тут же: «Це питання ви можете знайти в такій-то книзі і на таких-то сторінках». Ми були в захопленні: адже М. Т. Рильський майже ніколи не помилявся. І, здається, жодна літературна подія не проходила повз нього. Він завжди першим встигав прочитати нові твори і був організатором невідомого обміну думками з приводу твору.

Взагалі, він дуже любив «стоячі дискусії», як він їх називав. Він був душою цих дискусій і в коридорі академічного інституту, і під каштаном на вулиці, і в тролейбусі, який прямував у сторону Голосієво...

М. Т. Рильський — не тільки великий поет, але й великий вчений. Його перу належить більше ста розвідок і кілька окремих книг, присвячених творчості Т. Г. Шевченка, Лесі Українки, І. Я. Франка, П. А. Грабовського, М. М. Коцюбинського, а також різним пісенно-поетичним жанрам усної народної творчості. Він визнаний теоретик художнього перекладу, доктор філологічних наук і з 1943 року — дійсний член Академії наук УРСР. В останні роки свого життя Максим Тадейович керував Інститутом мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН УРСР, який нині носить його ім'я.

Як вчений-філолог, М. Т. Рильський більше ста разів виступав офіційним опонентом при захисті кандидатських і докторських дисертацій. Ці виступи завжди були глибокими, щирими і доброзичливими.

Максим Тадейович безмежно любив українську мову і бездоганно володів усіма її невичерпними зображально-поетичними і мелодійними багатствами. Кохаючись сам у барвах української мови, він працював над її збагаченням, закликав інших до праці на ниві рідної мови. «Як паростки виноградної лози, плекайте мову», «чистіша од слюзи вона хай буде», — так говорив поет в одному із віршів відомої збірки «Тролейбуси і виноград». Майже афористично звучать і такі слова поета:

Вивчайте, любіть свою мову.
Як світанку Вітчизну любіть,
Як стегла красу малинову,
Як рідного неба блакить.

Творчий шлях М. Т. Рильського — це шлях ідейно-художнього зросту. Розпочавши свою поетичну стежку книгою «На білих островах» (1910 р.), він завершив широкий літературний гостинець поетом-академіком, груди якого увінчували ордени Леніна, Трудового Червоного Прапора, Червоної Зірки та медалі. Він жив і помер любимою народом, співець Радянської України.

Є. РЕГУШЕВСЬКИЙ,
доцент Кіровоградського державного педінституту ім. О. О. Пушкіна.

Люди.
ЧАС.
ПРАЦІ

ПІОНЕРСЬКА СТОРІНКА № 2 (5)

— ЗАВТРА ж п'ятниця.

— Ти не забув який завтра день?

— Я тільки настав цей довгожданий день, жовтенята 27-ї, 29-ї і 3-ї шкіл прямо з портфеліками біжать у клуб імені Крючкова. Тут на них уже чекають. Вони по-зручніше влаштовуються на своїх місцях. В залі настає мертва тиша. Її порушує Вітя Куліш.

— А хто знає вірш про Леніна?

— Я.

— І я.

— Та не всі ж зразу.

Давай ти, Олю. Дівчинка трішечки хвилюється, але охоче розповідає про найкращого на землі дідуся. Потім виступає Лариса Брик, за нею Надя Титаренко.

— А інші вірші ми послухаємо наступної п'ятниці. Тепер давайте пограємо в ігри, які любив Ульянови.

Дітям тільки цього й дай! Одні азартно б'ють городки. Інші заводять лапту. Аж під вечір розходяться додому.

— До наступної п'ятниці, — говорять на прощання.

А наступної п'ятниці знову будуть оповідання про Володю Ульянова, вірші, розваги.

Приходь і ти до нас. Тільки обов'язково принеси з собою щось про Леніна.

Т. ПРОКОПЕЦЬ,
завідуюча дитячим сектором клубу імені Крючкова.
м. Кіровоград.

На фото: п'ятикласник 29-ї школи Вітя КУЛІШ читає жовтенятам оповідання про Леніна.
Фото Л. МЕЛЬНИЧЕНКА.

ШВИДШЕ В П'ЯТНИЦЮ

— А сьогодні ми будемо читати про ялинку в Сокольниках.

Вітя читає. Час від часу зупиняється. Показує малюнки дітям. Коли оповідання кінчається, увага маленьких глядачів спрямовується на екран. Звідти теж дивляться на них усміхнені очі дідуся Леніна. Он він розмовляє з такими ж, як і тут в залі, дітьми. А то заводять з ними ігри. Цікаво так!

В залі спалахує світло. Ведучий знову звертається до жовтенят.

«ЧУТТЯМ ЄДИНОЇ РОДИНИ»

— під цим девізом в Онуфріївці днями буде проведений форум миру. Уявляєш, яким він буде? Ні? Тоді слухай.

Зранку всі жителі стрічатимуть гостей. Ось в їдждає машина із червоно-зеленим прапором.

— Це молдовани, — шепоче сусідка сусідці.

— А то он латиші, — пояснює інша.

Але ти думаєш, що то й справді посланці далеких республік? То піонери Куцеволівської, Деревської, Павлиської шкіл. Всі вони дружать з піонерами братніх республік. Листуються зі своїми ровесниками. Цікавляться їхнім побутом, звичаями, піснями й танцями. А ось тепер на форумі звучатиме «Дойна», «Суліко», гримітиме «Молдовеняська», «Чебанаш». Словом, всі національні пісні і танці у виконанні наших же піонерів.

В. СКРИПНИК.

Найменші учасники художньої самодіяльності Іванівської СШ Новоукраїнського району на репетиції.
Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

У Наталки — талант

Наталка Синичка прийшла в той день до школи і ще з порогу завила:

— Так от, щоб ви знали, у мене теж є талант.

— Чи ж не до арифметики? — перепитала в кулак Іринка Коляда.

— Що там мені твої арифметика! Велике діло. Її сім та й вивчив. А от спробуй заспівати. Та ще й отак: а-а-а-а.

Наталка натхненно стала у позу і з надиром взяла високу ноту.

— Почули? Мені вчора навіть Ніна Петрівна, керівник хорового гуртка Палацу піонерів сказала: «З тебе, Наталко, буде толк».

Наталка ходила, мов у невагомості. Весь час мугикала якусь мелодію.

А коли дівчатка залишилися після уроків для репетиції свого невеличкого хору, Синичка підкреслено схопила свій портфель і вийшла.

— Куди ж ти, Наталко? — хотіла затримати її Надійка Ліщишина, голова ради загону. — У нас же репетиція хору. А в тебе ж талант до цього діла.

— Що там мені ваш хор! У вас же

навіть немає елементарного поняття про вокал, як треба робити розминку голосу. Ось так...

І вона знову несамовито записала.

А дівчатка в цей час вже почали розумувати нову пісню.

— Ой, не можу! Хто ж так співає! Ха-ха-ха! — це знову Наталка. — Куди ж ви тягнете?

З цими словами вона грюкнула дверима і пішла до Палацу. До початку занять було ще далеко. Тому вона вешталася там без діла. Все підшукувала матеріал для свого голосу.

А наступного дня Наталку викликали до дошки по арифметиці. Вона стояла, колупаючи носком підлогу, і не могла сказати ні слова.

— Сідай. Дівка, — сказала вчителька.

Те ж саме повторилося і на українській мові, і на англійській.

На перервах Синичка вже не співала. Вона ховала свій погляд і страшенно боялася, що товариші будуть з неї сміятися так, як вона вчора з них.

Але з неї не сміялися. Після уроків до неї підійшла Надійка Ліщишина.

— На запяття хору ти сьогодні не підеш. Будемо разом робити уроки...

О. ЧУСТІЛЬ.

м. Кіровоград.

НЕВИГЛАДАНА ІСТОРІЯ

ОПЕРАЦІЯ «ЧУКОТКА»

І КРАПЛЯ—МОРЮ

Якщо ви дізнаєтесь, що на рахунок № 70008 прибавилось десять карбованців — знайте: наша в тому «вина».

— Що там ті десять карбованців! Крапля в морі, — можуть сказати. — Палац піонерів в Анапіді мільйони коштує.

Але ж море складається саме з отих краплин. Ми так і напишемо своїм чукотським друзям, що ті гроші — за металом, який ми назбирили під час неділяника. А ще ми готуємо їм подарунки — бібліотечки, альбом про життя нашої школи. Все це передаємо у Палац піонерів, який будують піонери всієї країни.

Надія ЯКОВЛЕВА,

шестикласниця Світловодської СШ № 5.

ВІТЯ САДОВНИЧЕНКО завжди з нетерпінням чекав появи Любки-листоноші. Бо вона приносила класну кореспонденцію.

Любка пишалась своїми дорученнями. Вона довго розглядала конверт, потім інтригуюче обводила поглядом клас, ніби не могла віднайти адресата. І аж потім вручала лист обов'язково в руки.

Цього разу вона занесла до класу велику пачку листів, серед яких виділявся дуже товстий конверт.

«Кому ж то він?» — подумав кожний. Але Любка навмисне не говорила нічого. Вона поклала на стіл свою ношу, взяла того великого листа і з почуттям великої гідності підійшла до Віті.

— На, тобі, — мовила поважно.

А Вітька вже оточили з усіх боків учні.

— Від кого ж це, Вітю? — сміялися його за поли.

— Та швидше відкривай, — не терпілось іншим.

Та Вітя не дуже-то поспішав. Він знав, що лист від друга з Польщі. Але не знав, що ще знаходиться в конверті.

Хлопчик акуратно розрізав конверта, витяг спочатку

СУВЕНІР ВІД ХАРЦЕРА

лист. Анджей писав, що в Польщі кінець зими. Весна вже заглядає у вікна. І як дарунок найрадіснішої пори, Анджей висилає Віті свій піонерський галстук.

Вітько перестав читати і витяг сувенір. Галстук був голубого кольору, кольору весняного неба.

— Який красивий! — в один голос мовили цікаві.

Тепер вже всі, не приховуючи заздрощів, дивились на Вітю, що одягнув блакитний галстук, який був у дивній гармонії з його очима.

Потім з конверта витягли ще й книгу на польській мові про Володимира Ілліча Леніна.

Листа дочитувала Віра, сусідка Віті по парті. Анджей хоч і не дуже добре писав російською мовою, але було зрозуміло, що у Польщі зараз іде велика підготовка до відзначення 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Разом з тим лист подавав описи красивого міста Гданська.

В той же день зібрався клуб інтернаціональної дружби. Говорили про піонерську організацію Польщі та про піонерів, яких називають там харцерами, тобто — лицарями.

Вітя слухав все це дуже уважно і почував себе найповноправнішим членом клубу. Адже тепер серед сувенірів буде і синій галстук від друга з Польщі.

М. МІКЕЛЬ.

Новоміргородська школа-інтернат імені Ю. О. Гетьаріна.

Восьмикласник Покровської школи Вітя Стась завоював собі славу умільця. Дуже він любить випилювати різні фігури, випалювати на дереві. Ось і зараз він готує подарунок у ленінську кімнату.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ВАШІ ДРУЗІ З В'ЄТНАМУ

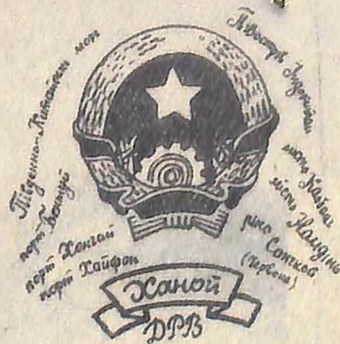

Ця країна не схожа на інші нічим. Ні своїми кліматичними умовами, ні природою.

Ця країна ніби прийшла із казки. В ній все дивовижне і незвичайне. Серед пальм, камфорних дерев і високих бамбуків, обвитих ліанами, стрибають мавпи, перемовляються папуги. З незалежним виглядом повисідалися павичі, розвісивши, ніби напоказ, свої розкішні оксамитні хвости. Бай-дуже погойдуються змії, схожі на ліани.

Але не все тут так благополучно і тихо, як здається. Он у заростях бамбука причаївся тигр. А он — леопард. У тихій заводі господарюють носороги і зубасті крокодили.

Та люди, що населяють цю країну не бояться хижаків. Інше діло, коли лісову тишу розітне ревище бомбардувальника. Від нього здригнеться не тільки дитина, а й тигр сполохано кинеться тікати. А такі нальоти тут відбуваються на день по декілька разів. Багато років уже американці ведуть

звірячу війну проти мирного населення казкової країни, ім'я якої В'єтнам. Агресори скидають бомби на голови дітей і стариків, вбивають їх, палять села.

Але в школах ні на хвилину не затишає напружена робота. Хоч слово «школа» — лише умовна назва. Насправді ж це — захисток з пальмового листу. На партах діти сидять по четверо й п'ятеро, а біля передньої парті — глибока яма: це вхід до бомбосховища.

Отак і вчаться в'єтнамські школярі. Є в них, як і скрізь, своя піонерська організація. Вона народилася у 1941 році. Піонери носять червоні галстуки. В них є п'ять заповітів: любити свою партію, свій народ, працю, науку та охороняти громадське майно.

Піонери В'єтнаму допомагають дорослим збирати врожай, будувати школи, навчати грамоті неписьменних. Коли буває осіннє свято Чун-Тху, вони одержують віршованого листа-наказа від президента ДРВ, де він роз'яснює їхні чергові завдання.

Журнал в'єтнамських піонерів називають «Тхіеу ньєн тьєн фонг», що означає «Піонер».

А жовтенят знаєте, як там називають? Серпенятами. На честь Серпневої революції 1945 року.

Зараз, коли в'єтнамський народ самовіддано захищає свою батьківщину від американських агресорів, піонери, чим тільки можуть, допомагають дорослим у цій боротьбі.

Запам'ятайте кілька в'єтнамських фраз. «Чао!» (Добрий день), «Тінх хіу нгі муон нам» (Хай живе мир і дружба!), «Там бет!» (До побачення!).

ДЛЯ ВАС, КМІТЛИВІ

Подаємо питання третього туру конкурсу «Артек».

1. КОЛИ БУЛО ЗАСНОВАНО ПІОНЕРСЬКУ ЗДРАВНИЦЮ «АРТЕК»?
2. ЯК НАЗИВАЛАСЬ ПЕРША УКРАЇНСЬКА ДИТЯЧА ГАЗЕТА? КОЛИ ВИЙШОВ ПЕРШИЙ НОМЕР?
3. ХТО З ВЕЛИКИХ РОСІЙСЬКИХ ПОЕТІВ ПОБУВАВ У ЄЛИСАВЕТГРАДІ (КІРОВОГРАДІ) І КОЛИ?

На попередні питання найбільш точні і повні відповіді надіслала учениця 4-го класу Світловодської СШ № 2 Світлана Єсесичева.

В. ЦВЯХ, Р. ТУРБАЙ

(Продовження. Початок в газетах за 28 лютого, 3, 5, 10 та 12 березня).

СИЛЬНИЙ вітровий пробіг колією, крутнувся вихором між стрілок, підняв стовбом почорнілий від паровозного диму сніг, люто сипонув його на вікна вагона. Це вивело із задуми Чеклова. Він відклав недописаного листа, поглянув на годинника, потім покликав Антона Корженка:

— Залишаєшся за мене. Я в ревком піду.

І пірнув у лютову холоднечу.

Коли з'явився в кабінеті Юхим Андрійович Синяков, там було вже чимало військових — командири Урсулов, Чоботарьов, Вітюков, помісари Іршенко, Доля, кілька залізничників.

Юхим Андрійович підняв на Чеклова червоні від безсоння очі, кивком голови запросив сідати і тихо продовжував розмову з Никифором Урсуловим.

Павло Ткаченко, високий, широкоплечий партизанський

пер по лінії Олександрія, Знам'янка, Бобринська, Єлисаветград, Довгинців, а за Таврією — не знаю. Союзники займають лінію Ахерман, Одеса, Роздільна, Вознесенськ, Колосівка, Миколаїв, Херсон...»

В Єлисаветграді ткаченківці захопили чимало вагонів у петлюрівців, у них і вузали.

Дивлячись на азуття Ткаченка, Чеклов пожартував:

— Тепер, Павло Семенович, треба у французів і греків чобіт позичити, бо ж весна йде...

СИЛЯКОВ піднявся, щоб відкрити нараду. Але раптом на порозі з'явився боєць. Всім зразу кинулася в очі закривавлена пов'язка на голові. «На мосту ворог», — видавив з себе боєць і впав непритомний.

Чеклов почав давати накази на міст. Зв'язок діяв. Ад'ютант генерала князя Чайковського зухвало пред'явив ультиматум здати місто і зброю.

— Що! Ніколи цього не буде! — крикнув Чеклов у трубку, і вилаявся.

Кілька хвилин в кабінеті панувала тиша. Всі погляди були звернуті до Синякова. Відчуваючи, що мовчання затягується і гнітить, він підвівся, пройшов по кабінету. Потім почав твердо давати вказівки:

— Полкам переправитись через Буг і вдарити з флангу. Чеклову з бронепоездом здобути міст, підтримати атакуючих кулеметним і гарматним вогнем...

ЧЕРЕЗ десяток хвилин бронепоезд сторожко поїхав у бік мосту. Вася Курочкін, невисокий, щуплий, немов злився з своїм кулеметом. Антон Корженко, колишній матрос з дредноута «Златоуст», тепер помічник командира бронепоезда, востаннє перевіряв господарство поїзда. Василь Довгань здув безкозирку на потилицю, і немов подався вперед, готовий у будь-яку хвилину кинути в атаку. Артилерист Іван Кошматий сидів спокійний, немов він їхав до тещі в гості, а не в бій.

«Моряки не підведуть, обстріляні хлопці, — подумав Чеклов. — А як новачки?». І поглянув на свого брата. Той тримався поруч з кулеметником Семеном Капсизом. Зовні був немовби спокійний, тільки обличчя зовсім почервоніло від хвилювання.

— Видно ешелон, — доповів Корженко.

— По ворогах революції — вогонь! — командує Чеклов гармашам.

Один за одним летять снаряди. Недоліт, переліт, точно. Ешелон відповзає далі. А перед бронепоездом — вже міст. Запрацювали кулемети. Безупинно б'є гармата. Чеклову видно, як під прикриттям вогню бронепоезда червоні полки переходять Південний Буг, а денікінці і петлюрівці відкочуються до військ Антанти.

— А, гаді, боїтеся, щоб вас не обійшли, — кидася Костя, і наказує машиніст: «Вперед!».

На плечах відступаючого противника наближаються до Веселиново.

— Ти поглянь, Костя, оце кіно, — сміється брат Іван, показуючи на грецьких воєн на ослах, що йдуть суворим строєм. Та тільки почали рватися снаряди з бронепоезда, як стрій відразу зламався, греки безпорадно зметушилися. Полк Никифора Урсулова пішов в атаку.

(Далі буде).

С. КАПСИЗ.

командир, трохи посунувся, звільняючи місце для Костянтина. Чеклов присів, і вони відразу повели мову, теж півголосом, про найближчі плани боєбороти.

З Ткаченком Костя познайомився ще в Єлисаветграді, коли той із своїм загonom допоміг остаточно визволити місто від петлюрівців. Зустрічалися вони не часто, але завжди Костя був радий цим зустрічам. Павло Ткаченко подібався Чеклову своєю відвертістю, безстрашністю. Розповідали цілі легенди про мужність колишнього коваля. Зокрема Костя чув від ординарця Ткаченка, як Павло організував повстання в Мохорині проти австроугорських загарбників, як з робітників місцевого цукрового заводу очолив загін і вибив загарбників із Знам'янки, хоч чисельно вони і переважали загін.

Коли зустрічалися в Єлисаветграді, Ткаченко скаржився, що немає в ньому вузів людей, що зброї не вистачає.

Тоді ж він і телефонував по прямому проводу штабу групи військ П. Дибенка: «Я і мій партизанський загін тримаюся в околі і нічого і ні від кого не одержуємо... В Єлисаветграді зараз прибув загін із 600 бобринських у складі 1200 чоловік, з них 500 чоловік — організованих, 600 — зв'язки, при них батарея з 4 гармат і 15 кулеметів. У мене в наяві ості 500 чоловік, дві гармати і 6 кулеметів. Завтра одержу підкріплення і ще 500 чоловік — гостро стоїть питання: чим озброювати цих людей. Я стою в Єлисаветграді. Вчора направив броньовики на станцію Шостаківка у бік станції Поміччів. Під Шостаківкою козаків підірвано... (загони) розташовані те-

1) «Летюльсь революцій», 1924, № 8, стор. 186-188

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 30
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-33,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-
ту — 2-45-33, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського
обкому ЛКСМУ, м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління
по пресі, м. Кіровоград, вул. Глішки, 2.

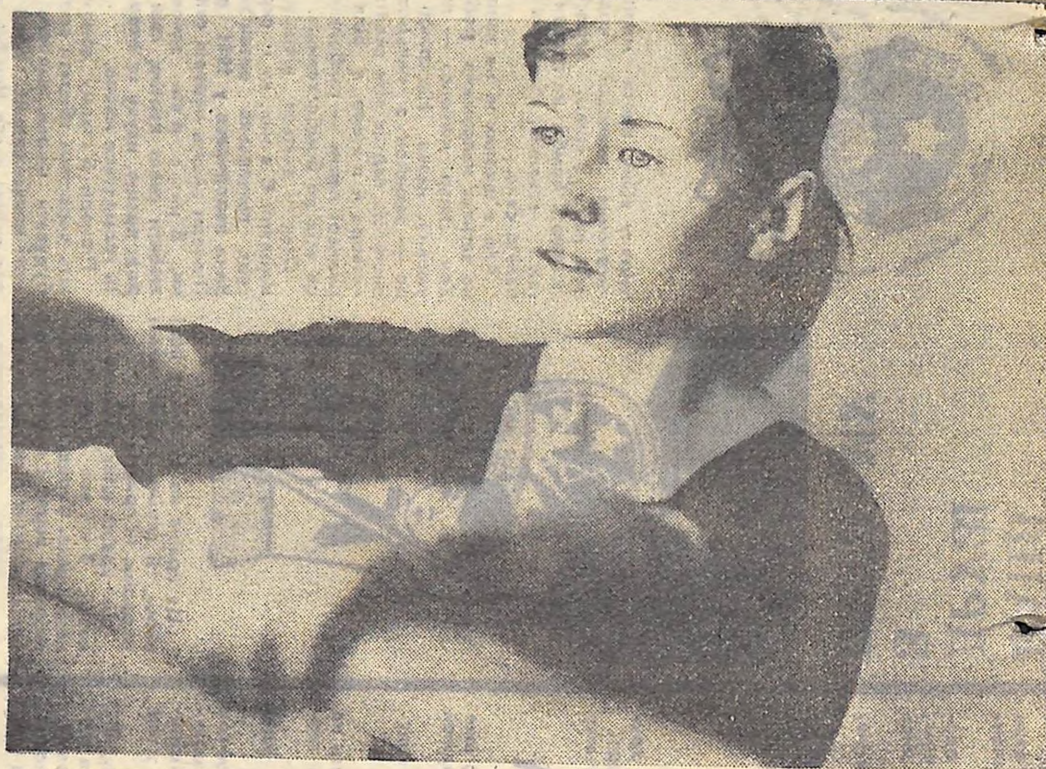
БК 00283.

Індекс 61197.

Зам. № 1296.

Тираж 52 000.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

ДЕБЮТАНТКА.

м. Кіровоград.

Фото Ю. БЕРЕГОВОГО.

Спорт

У СПОРТИВНОМУ залі обласної ради ДСТ «Динамо» закінчилися змагання з боротьби самбо на першість колективу «Юний динамівець».

Довго лупали оплески глядачів після того, як арбітр підняв в знак перемоги руку Володимира Васильєва. Слова похвали належали і його партнеру по фінальному двобою в першій півсередній вазі Віктору Гуцу.

Серед спортсменів напівлегкої ваги улюбленцями чекали напруженої боротьби лише в зустрічі досвідчених борців — Юрія Голубова та Віктора Литвиненка. Та вияви-

лося, що цю точку зору поділяють не всі борці. Зовсім юний Сергій Кузнецов учинив Голубову записний олімп, скусав його ді і зумів вирвати перемогу з незначною перевагою. Але доля першого місця вирішувалась все ж таки в зустрічі Литвиненка та Голубова. Перемогу з мінімальною перевагою отримав Голубов. Але перше місце зайняв Литвиненко, який виграв всі попередні зустрічі. В щонайдегішій вазі перше місце виборов Анатолій Камінський, в легкій — Володимир Марусенко, в другій півсередній — Олександр Донченко, в першій середній — Олександр Мусієнко та в

На килимі — юні динамівці

другій середній — Володимир Ганжа.

В кінці життя переможці цих змагань будуть захищати честь області на республіканській першості «Юного динамівець».

В. ПОКРИШКІН,
майстер спорту СРСР.

НА СПАРТАКІАДІ ХАРЧОВИКІВ

Шість команд виборювали перехідний Кубок обкому профспілки працівників харчової промисловості з шахів. На перше місце, в основному, претендували команди м'ясокомбінату та олійжиркомбінату. Вони й набрали однакову кількість очок. Не допомогла і таблиця коефіцієнтів. Тільки додатковий тур виявив переможців. Ними стала команда олійжиркомбінату, якій було вручено перехідний Кубок.

М. ІВАНЧЕНКО,
головний суддя змагань.

ЗНОВУ ОЛЕНА ЛЬОВОЧКІНА

37 спортсменів (юнаків та дівчат) взяли участь в особистій першості області з спортивною гімнастикою.

Серед дівчат, які змагалися за програмою майстрів спорту, перемогу здобула кіровоградка Олена Львовичкіна. Друге і третє місце посіли її землячки Тамара Нікітченко та Людмила Булах.

А в групі спортсменок, які виступали за програмою кандидатів у майстри спорту, переможцями стали Т. Калінічева, Н. Шумихіна та Т. Компанієць.

Серед юнаків відзначилися олександрійці Анатолій Мисюра та Ю. Плотник.

Е. ОРДЕНКО,
старший тренер обласного комітету фізкультури та спорту з гімнастики.

КІРОВОГРАДЦІ — В ПЕРШІЙ ГРУПІ

Три дні в кіровоградському спортзалі заводу тракторних гідроагрегатів тривали змагання на першість ЦР ДСТ «Авангард» з баскетболу (друга група). Три дні баскетболісти Кіровограда, Запоріжжя, Жданова, Нікополя, Тернополя виборювали путівки до вищої групи.

Перший же поєдинок, в якому зустрічалися жіночі команди Запоріжжя та Жданова, показав, що суперники настроєні по-бойовому. Перемогу здобули баскетболістки Запоріжжя.

У чоловіків поза конкуренцією були кіровоградці.

Вони перемогли команди Нікополя, Северодонецька, Запоріжжя та Тернополя. Наші спортсменки на громадських засадах тренує головний інженер Кіровоградського комбінатного заводу О. Персіянов.

Наступного року жіноча команда м. Запоріжжя та чоловіча команда м. Кіровограда будуть виступати в першій групі.

Ю. СТОРЧАК,
Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

ПОГОДА

Сьогодні передбачається мінлива хмарність, у північних районах місцями невеликі опади. Температура по області 1-6, у Кіровограді 3-5 градусів тепла.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

СУБОТА, 21 березня. Перша програма. 9.00 — Гімнастика для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Науково-популярна програма «Здоров'я». (М). 10.15 — Музична розважальна програма. (М). 10.45 — Для дітей. «Теремок-Світлячок». (Дніпропетровськ). 11.15

— Наша афіша. (К). 11.20 — «До світа». Тележурнал. (Донецьк). 11.50 — Резерв. 12.00 — Митці рушає в подорож. (Дніпропетровськ). 12.30 — В ефірі «Молодість». «Молодь Казахстану». (Алма-Ата). 13.10 — Зустріч XXI з'їзду ЛКСМУ. (К). 13.55 — Програма передач. 14.00 — «На мери-діазах України». (К). 14.30 — Народний університет. (К). 16.00 — Колоритне телебачення. «У світі тварин». (М). 17.00 — Літосис пірвіку. Телефільм «Рік 1928-й». (М). 18.00 — Програма передач. (К). 18.05 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Тбілісі) — Політ. (М).

«Динамо» (Кіров). 20.00 — Кіровоградське телебачення. Мультипанорама. (М). 21.00 — Світ соціалізму. (М). 21.30 — Кіровоградське телебачення. М. Лебунів «Співробітництво карного розшуку». Прем'єра «Землесек-таклю». (М). 23.15 — Камертон доброго настрою. (К). 23.45 — Політ. (М).